

Ο παπούς μου στην Κορέα!

Γράφει ο Γιώργος Γιαννόπουλος

Πριν από μερικούς μήνες δέχτηκα μια απρόσμενη επίσκεψη από τον υπάλληλο κάποιας διεθνούς εταιρείας μεταφορών. Όταν άνοιξα την πόρτα του φωτικού μου, ο υπάλληλος μου ζήτησε να υπογράψω το δελτίο παραλαβής και συνάμα έκανε νόημα σε μερικούς συναδέλφους του να ξεκινήσουν το ξεφόρτωμα. Μία νταλίκα είχε σταθμεύσει έξω απ' το σπίτι μου και χωρίς να καταλάβω τι γινόταν, οι μεταφορείς με παραμέρισαν και άρχισαν να αραδίαζουν κιβώτια στο σαλόνι μου. Όταν απαίτησα να μάθω τι συμβαίνει, ο υπάλληλος μου έδειξε το δελτίο παραλαβής, σύμφωνα με το οποίο πεντακόσιες πατερίτσες είχαν περάσει στην κατοχή μου.

- Μα εγώ δεν έχω καμία δουλειά με πατερίτσες, ούτε ορθοπεδικός είμαι, ούτε έχω κάποιο κινητικό πρόβλημα, καμία κράμπα παθάινω που και που, μα για όνομα του Θεού, πεντακόσιες πατερίτσες, τι να τις κάνω άνθρωπέ μου;

Ο υπάλληλος άκουσε ανέκφραστος τα παράπονα μου.

-Σας παρακαλώ, υπογράψτε εδώ και βάλτε ένα χεράκι στο ξεφόρτωμα, έχουμε κι άλλες δουλειές.

Εν τω μεταξύ, το σαλόνι κόντευε να τιγκάρει απ' τα κιβώτια και οι μεταφορείς είχαν περάσει στα ενδότερα, ξεφορτώνοντας πατερίτσες στο τραπέζι της κουζίνας, πάνω στο κρεβάτι και μέσα στη μπανιέρα. Εγώ είχα γίνει έξαλλος και απειλούσα ότι θα φωνάξω την αστυνομία αν δεν μαζέψουν όλη αυτή τη σαβούρα από το σπίτι μου. Τότε ο υπάλληλος έγινε στον οδηγό της νταλίκας, έναν τύπο που δεν συμμετείχε στο ξεφόρτωμα επειδή δεν χωρούσε να διαβεί το κατώφλι μου.

-Τι γίνεται εδώ, γιατί διαμαρτύρεται ο κύριος; ρώτησε ο υπερφυσικός νταλίκερης τον υπάλληλο, ρίχνοντάς μου ένα βλέμμα που μου έλεγε ξεκάθαρα ότι αν δεν τοσκιζόμουν να κουβαλήσω κιβώτια, θα με τοάκιζε ο ίδιος.

Υποταγμένος στην μοίρα μου, βούθησα τους μεταφορείς να μετατρέψουν το σπίτι μου σε αποθήκη με πατερίτσες και όταν επιτέλους το έργο τους ολοκληρώθηκε, σκαρφάλωσα σε ένα κιβώτιο και κοίταζα περίλυπος το δελτίο παραλαβής.

Το φορτίο προερχόταν από τη Νότιο Κορέα και ο αποστολέας ήταν κάποιος Γι Γκουάνγκ από τη Σεούλ. Πληκτρολόγησα την κορεατική διεύθυνση στο Διαδίκτυο και ανακάλυψα ότι επρόκειτο για μία εταιρεία που έφτιαχνε αλεξίπτωτα, ενώ ο Γι Γκουάνγκ αναφερόταν ως ο επίπιμος πρόεδρος του διοικητικού της συμβουλίου. Στη συνέχεια, έστειλα ένα e-mail στην πλεκτρονική τους διεύθυνση ζητώντας να μάθω τα αυτονόμια. Κάποιος αναγνώστης με ανατρεπτικό χιούμορ ίσως υποθέσει ότι στο e-mail ρωτούσα μέχρι ποιο νούμερο πρέπει να μετρήσεις πριού τραβήξεις το κορδονάκι του αλεξίπτωτου, στην πραγματικότητα όμως ρώτησα αποκλειστικά και μόνο για τις πατερίτσες και τη δουλειά είχαν στο σπίτι μου.

Η μακροσκελής απάντηση έφτιασε μετά από δύο μέρες γραμμένη στα κορεατικά, την εκτύπωσα και πάγια μέχρι την νοικοκορεατική πρεσβεία μπας και βγάλω καμιάν άκρη.

Η βοήθεια της μεταφραστικής υπηρεσίας της πρεσβείας αποδείχτηκε ανεκτίμητη, αφού όχι μόνο έλυσα το μυστήριο με τις πατερίτσες, αλλά στάθηκε αφορμή να ανακαλύψω ξεχασμένες και συγκινητικές πτυχές του οικογενειακού μου παρελθόντος.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

Το πρώτη της 11ης Νοεμβρίου 1950, ο παππούς μου επιβιβάστηκε σε ένα C-47 της Πολεμικής Αεροπορίας με προορισμό τα πεδία των μαχών στον μαϊνόμενο πόλεμο της Κορέας. Ο παππούς μου ήταν 23 ετών τότε και ο κύριος λόγος για τον οποίο κατέταγη εθελοντικά ήταν ο επικείμενος γάμος του με τη γιαγιά μου. Καθ' όλη τη διάρκεια της πτήσης, ο παππούς διηγούταν στους συναδέλφους του τα

πανούργα τεχνάσματα που είχε σκαρφιστεί στην οικογένεια της γιαγιάς για να τον τυλίξει και έδινε ιδιαίτερη έμφαση στη σκηνή του στάβλου, τότε που ο πατέρας της τ' αδέρφια της και μερικοί ήτησαν θείοι του έπιασαν στα πράσα να σπέρνει τον πατέρα μου.

Η ειδικότητα του παπού μου ήταν μάγειρας και μια μέρα του έφεραν έναν Κορεάτη αιχμάλωτο για να τον βοηθάει. Ο Κορεάτης δεν ήταν άλλος από τον προαναφερθέντα Γι Γκουάνγκ, τον μετέπειτα επίπιμο πρόεδρο της εταιρείας με τα αλεξίπτωτα. Σύντομα οι δύο νέοι έγιναν καλοί φίλοι και ο παππούς μου μερίμνησε ώστε να βελπωθούν οι συνθήκες κράτησης του Γι Γκουάνγκ. Μία μέρα μάλιστα, κατάφερε να του εξασφαλίσει απογευματινή έξοδο και οι δύο φίλοι βρέθηκαν να κάνουν βόλτα στους δρόμους της Σεούλ.

Πριν από τον πόλεμο, ο Γι Γκουάνγκ ασχολιόταν επαγγελματικά με το δημοφιλές κορεατικό σπορ του αγωνιστικού πετάγματος χαρταετού. Στο συγκεκριμένο άθλημα, οι συμμετέχοντες προσπαθούν να καταρρίψουν με επιδέξιες μανούβρες τον χαρταετό του αντιπάλου. Ο Γι Γκουάνγκ ανέφερε στον παππού μου ότι οι ντόπιοι στοιχηματίζουν μεγάλα ποσά στο πέταγμα του χαρταετού και ο παππούς έδειξε αμέωνς έντονο ενδιαφέρον σαν χαριόμουτρο που ήταν.

- Να σου πω, έχω κάτι λεφτά στην άκρη, γιατί μου δώσανε την προίκα προκαταβολικά οι μπαστουνόβλαχοι, άμια τα ποντάρω σε σένα λες να κερδίσω;

- Οπωδόποτε, του απάντησε ο Γι Γκουάνγκ.

Οι δύο φίλοι κατευθύνθηκαν προς την αλάνα που διεξαγόταν το αγώνισμα και ο παππούς έκασε όλα του τα χρήματα. Έκτοτε ο παππούς αποφάσισε να αντιμετωπίζει τη ζωή με μεγαλύτερη σοβαρότητα και όταν επέστρεψε στην Ελλάδα έκανε το καθήκον του και παντρεύτηκε τη γιαγιά μου. Το αντρόγυνο έζησε μαζί για περισσότερα από πενήντα χρόνια και μέχρι τέλους σχεδίαζε ο ένας τη δο-

λοφονία του άλλου.

Ο Γι Γκουάνγκ από την άλλη ποτέ δεν συγχώρετε τον εαυτό του για την οικονομική καταστροφή του ευεργέτη του. Όταν μετά από χρόνια έγινε πλούσιος επιχειρηματίας, προσπάθησε να βρει τα ίχνη του για να του στείλει ένα γενναίο ποσό ως αποζημίωση, όμως κάπι τέτοιο στάθηκε αδύνατο γιατί ο παππούς δήλωνε ακόμη και στις δημόσιες υπηρεσίες ως διεύθυνση του την Κόλαση.

Τελικά η αναζήτηση του 88ρονου πλέον Γι Γκουάνγκ ευδούθηκε οχτώ χρόνια μετά από τον θάνατο του παππού από σύφιλη. Ο παππούς μου πέθανε σε ηλικία 80 ετών μετά από μια αποτυχημένη προσπάθεια να μεταδώσει την θανατηφόρα ασθένεια στη γιαγιά μου, έγινε κάποιο μπέρδεμα με τις ενέσεις ινσουλίνης που έκανε ο ίδιος για το ζάχαρο, ευτυχώς η γιαγιά μου δεν έπαθε τίποτε από την ινσουλίνη, το βακτήριο όμως της ωχράς σπειροχαίτης που είχε προμηθευτεί στο ebay έστειλε τον παππού στον τάφο. Ο ιερέας που τέλεσε την κηδεία δεν ήταν σίγουρος αν επρόκειτο για αυτοκτονία ή αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας, αφού όμως μελέτησε τα εκκλησιαστικά πρωτόκολλα, έθαψε τον παππού έξω απ' τη χωματερή του χωριού.

Οι πεντακόσιες πατερίτσες που μου έστειλε ο Γι Γκουάνγκ όταν ανακάλυψε τη διεύθυνση μου προορίζονταν ως δωρεά στο ΚΑΠΗ του χωριού του παππού, όμως η μεταφορική εταιρεία είχε κάνει λάθος και έστειλε στο ΚΑΠΗ την επιταγή των είκοσι χιλιάδων ευρώ που προορίζοταν για μένα. Ως αναγνώριση της ανικανότητάς της, η μεταφορική ανέλαβε να διορθώσει το λάθος και μάζεψε τα κιβώτια απ' το σπίτι. Όσο για τα είκοσι χιλιάρικα, όταν ταξίδεψα ως το χωριό και μπήκα στο ΚΑΠΗ για να τα ζητήσω, είδα μια ντουζίνα ημίγυμνης να χορεύουν στα γόνατα ισάριθμων συνταξιούχων και έφαξα στις τοσέπες μου να δω αν μου έφταναν τα λεφτά για τη διάρκεια της πτήσης.

**OLYMPIA MARBLE
PTY LTD**
1-3 CHALDER ST, MARRICKVILLE NSW 2204
Ph. 9565 1415 - Mob. 0418 462 020
www.olypiamarble.com.au e-mail: olympia1@bigpond.net.au

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟ NSW
ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
MONUMENTAL STONEMASONRY

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ZΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΗΛΙΑ ΤΗ ΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑ

SENIOR CITIZENS DISCOUNTS

